

Domnului

Traian BĂSESCU

Președintele României

Urmare a comunicării primite din partea instituției prezidențiale sub. nr. DRA2/25788/30.09.2010 sunt nevoită să revin cu următoarele **precizări** :

Prin cererea anterioară v-am solicitat ca, în calitate de cel mai înalt reprezentant al statului, să procedați de îndată la eliberarea deținuților GUTĂU MIRCIA și DICU NICOLAE, cetățeni români care nu au fost condamnați și, pe cale de consecință, nu sunt deținuți în conformitate cu prevederile Constituției României și a legilor scrise ale acestei țări.

Învederează că art. 23 alin. (12) din Constituție prevede că „ Nici o pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii. ”

În situația de notorietate în care cetățenii români

- au fost condamnați după ce anterior fuseseră achitați de 3 (trei) instanțe;
 - au fost condamnați contrar prevederilor exprese și explicite ale Codului de procedură penală (pentru detalii, <http://www.luju.ro/avocati/cazul-avocatului/avocata-gabriela-ghita-condamnarea-de-catre-inalta-curte-a-ex-primarului-din-ramnicu-valcea-este-o-incontestabila-gafa-profesionala>);
 - pronunțarea a fost amânată nejustificat de 2 (două) ori, numai pentru a coincide cu absența din țară a președintelui în funcție;
 - președintele completului de judecată s-a opus condamnării, iar
 - unul dintre judecătorii care au pronunțat hotărârea de condamnare (*fără judecarea cauzei*) a fost ulterior recompensat cu funcția de președinte al instanței supreme,
- se impune consecința unei **condamnări pronunțate la comandă politică**.

Pentru aceste motive, am considerat și consider necesar că este obligația statului român de a pune în libertate, în cel mai scurt timp și mai înainte de orice altă discuție, pe cetățenii Gutău Mircia și Dicu Nicolae.

Precizez că, în acest sens sunt și statuările Curții Europene a Drepturilor Omului : „ *In ceea ce privește pretinsa încălcare a articolului 3 din Convenție și a admisibilitatea plangerii astfel întemeiată, Curtea a amintit ca regula epuizării căilor de atac interne enunțată de art. 35 § 1 urmarește să dea Statelor posibilitatea de a remedia situația în ordinea lor juridică internă, înainte să răspundă de actele lor în fața unei organizații internaționale (Egmez contra Ciprului). In acest sens, un petent trebuie să facă o utilizare obisnuită a remediilor interne care ar putea fi eficace și suficiente. Atunci când o cale de atac a fost folosită, utilizarea unui alt remediu al cărui scop este practic același nu este necesar (Günes contra Turciei).* ”

Rog luați notă,

Gabriela Georgeta GHIȚĂ